

Streszczenie Decyzji Komisji**z dnia 18 marca 2009 r.****dotyczącej postępowania przewidzianego w art. 82 Traktatu WE oraz art. 53 Porozumienia EOG
(Sprawa COMP/B-1/39.402 – RWE – Zamknięcie dostępu do rynku gazu)**

(notyfikowana jako dokument nr C(2009) 1885)

(Jedynie tekst w języku niemieckim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2009/C 133/08)

Dnia 18 marca 2009 r. Komisja przyjęła decyzję dotyczącą postępowania na podstawie art. 82 Traktatu WE. Zgodnie z przepisami art. 30 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 ⁽¹⁾ Komisja niniejszym podaje do wiadomości nazwy stron oraz zasadniczą treść decyzji, wraz z informacjami na temat wszelkich nałożonych kar, uwzględniając jednak uzasadnione prawo przedsiębiorstw do ochrony ich tajemnicy przedsiębiorstwa. Pełen tekst omawianej decyzji w wersji nieopatrzonej klauzulą poufności dostępny jest na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji, pod adresem:

<http://ec.europa.eu/comm/competition/antitrust/cases/index/>

- (1) Decyzja skierowana jest do przedsiębiorstwa RWE AG (zwanego dalej „RWE”), Niemcy. Decyzja czyni wiążącymi zobowiązania, podjęte przez RWE w odpowiedzi na obawy Komisji co do naruszenia zasad konkurencji, które sformułowała ona w ramach dochodzenia przeprowadzonego w sektorze gazu ziemnego w Niemczech. Komisja uznała, że w obliczu zaciągniętych zobowiązań nie ma podstaw do podejmowania przez nią dalszych działań.
- (2) Komisja obawiała się, że spółka RWE mogła nadużyć swojej pozycji dominującej na niemieckich rynkach gazu, podejmując różnego typu działania antykonkurencyjne, a w szczególności odmawiając świadczenia usług przesyłu gazu na rzecz osób trzecich oraz usiłując zmniejszyć marże swoich konkurentów w dostawach gazu na rynku niższego szczebla („praktyka zaniżania marży”).
- (3) Jeśli chodzi o zarzucaną odmowę świadczenia usług przesyłu gazu na rzecz osób trzecich, Komisja obawiała się, że RWE mogła prowadzić strategię polegającą na systematycznym zatrzymywaniu dla własnych potrzeb mocy przesyłowych w ramach swojej sieci przesyłowej. Istnieją dane wskazujące, że aby osiągnąć ten cel, RWE TSO mogła nie wprowadzić skutecznego systemu zarządzania ograniczeniami przesyłowymi, umożliwiającego zarządzanie niedostatecznymi mocami w ramach sieci, którego wprowadzenie pozwoliłoby uniknąć wielu problemów związanych z odmową lub spóźnieniem zamówień.
- (4) Jeśli chodzi o prawdopodobną strategię zaniżania marży, istnieją dane wskazujące, że RWE mogło umyślnie sztucznie zawyżyć swoje stawki opłat przesyłowych w celu zmniejszenia marży swoich konkurentów. Takie zachowanie uniemożliwia nawet silnym konkurentom skuteczne konkurowanie na rynkach dostaw gazu niższego szczebla i ogranicza zdolności istniejących lub potencjalnych konkurentów do utrzymania się na rynku lub do wejścia na taki rynek.
- (5) Aby rozwiać obawy Komisji co do naruszania zasad konkurencji na niemieckim rynku gazowniczym, RWE podjęło pewne zobowiązania. Przede wszystkim zobowiązało się do zbycia całej swojej obecnej niemieckiej sieci przesyłu gazu pod wysokim ciśnieniem ⁽²⁾ na rzecz odpowiedniego nabywcy, który nie wzbudzi *prima facie* obaw o naruszenie konkurencji. Powyższe zobowiązanie obejmuje także sprzęt pomocniczy, personel i usługi, niezbędne do eksploatacji sieci przesyłu.
- (6) Komisja uważa, że zobowiązania są wystarczające do rozwiania jej pierwotnych obaw i nie są nieproporcjonalne.
- (7) Zbycie przez RWE swojej sieci przesyłu gazu może być uznawane za środek *strukturalny*, jako że nie tylko zmusza RWE do zachowywania się w pewien określony sposób, ale również sprawia, że *pozbywa* się ono swojej działalności w zakresie przesyłu gazu, co uniemożliwia mu popełnianie tego samego rodzaju naruszeń.
- (8) Zobowiązania są *odpowiednie*, aby rozwiać obawy Komisji o naruszenie zasad konkurencji. Sprzedaż przez RWE swojej działalności przesyłowej spowoduje, że RWE nie

⁽¹⁾ Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1. rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 411/2004 (Dz.U. L 68 z 6.3.2004, s. 1).

⁽²⁾ Należy zauważyć, że niektóre odcinki sieci w okolicach Bergheim (długość ok. 100 km) będą wyłączone z tej operacji. Ten stukilometryrowy odcinek sieci przesyłu nie może, według spółki RWE, zostać zbyty osobie trzeciej w sposób rentowny, ponieważ na tym obszarze nie istnieją odpowiednie stacje pomiaru przepływu strumienia gazu do dolnej części sieci (zobacz załącznik 4 do zobowiązania).

będzie miało kontroli nad siecią przesyłu gazu i nie będzie już mogło dopuszczać się antykonkurencyjnych zachowań, jeśli chodzi o dostęp do jego sieci. Zobowiązania zaproponowane przez RWE są także *konieczne*, bowiem poza zbyciem przez RWE swojej sieci przesyłowej, nie ma innego skutecznego środka, który pozwalałby rozwiązać obawy Komisji. Zobowiązania są wreszcie oceniane jako odpowiednie i *proporcjonalne* do wysuwanych obaw o naruszenie konkurencji, także ze względu na dużą liczbę użytkowników, podłączonych do sieci

przesyłu gazu RWE oraz dużą potencjalną szkodę, jaką mogą oni ponieść.

- (9) W decyzji stwierdzono, że w obliczu złożonych zobowiązań, nie ma podstaw do podejmowania dalszych działań przez Komisję.
- (10) Na posiedzeniu w dniu 5 marca 2009 r. Komitet Doradczy ds. Praktyk Ograniczających Konkurencję i Pozycji Dominującej wydał przychylną opinię.